

Vc
2452

VC
2452

1899/4 62.225

Θ ΑΛΥΣΙΑ ΛΕΥΚΩΡΕΙΑ.

FLORALIA VVITEMBERGENSIA.

Quæ in honorem & gratiam

ILLVSTRISS. PRINCIPIS

AUGUSTI,

DVCIS SAXONIÆ, LANDGRAV. THVRING:

MARCH. MISN. &c.

RECTORIS ACAD. MAGNIFICENTISS.

Et

Patrum Academix conscriptorum,

SENATVS REIPVB. VVITEMBERG.

AMPLISS. MAGNIFICE INSTITVIT. ATQVE

HILARITER PEREGIT; III. ET IV. IVNII.

ANNO Christianæ Epochæ clō Io cᵛ.

Η Νεμερὸς ἠέλιος δ' εἰς Καρύνων ἰσὶ ἐλάυνον.
 ἠρέμα δ' εὐκρότητι δὴ ἦέρος ἔπειτα ἄραι.
 Δημήτηρ δ' ἔγλα καὶ ἀργεῖος αἰ δὲ Νάπειαι
 ὕλας ἀμφιφρένας εὐβλάστῃς ἐφείρασι.
 Πραὶ δ' ἐν λειμῶσι, καὶ εὐκρότητι ἀλωαῖς,
 αὐτῶν εὐδωμῶν πεμπτικῶν ἐπὶ ἔπιποσων.
 ἰχθυῖες ἀργυρεῖς ὑπὸ νάμασιν ἐλάυνον,
 καὶ λαλάραν ἡμερῶν ὑπὸ κλίνοισι πετηνοῖς
 θρέμματα δ' ἠβρύνοντο νεμῶν πωιδῶν αἰῆς.
 προκλήθ' μὲν πάντα παρ' ἀλβιδῶν ὀγλάων ὕδαρ
 ἀμφιπερὶ ἔξ' ἰάνη, μάστιγα δὲ κύνημον ἄλο.
 ἐσφι πᾶσι χάσμα ΛΕΥΚΩΡΙΔΟΣ ἀργυρὸν πόλη.
 κῶλλιμοι δ' ἢ περὶ φείδους ἐν ἀμφιφρέσιν παλαμῶν.
 ἦν γὰρ εἰρήνην ἡμεῶν ὑπὸ ἑμμενῶσι θεοῖς.

Οὐνεκα μεσοτῆκα σιμῶν βάλδμα πύλη.
 Εἰλαπῆνη ἔρησι, καὶ ἀρχήστας ἀεθλῆς.
 ἦλυθον εἰρήνη, γαργεῖ δ' ἀμφιφρέμασι αἰδῶς,
 Ευδοκίης ἔφοροι πύλησι δὲ ἦλθον ἐπ' αὐτῆς
 ἀρμος αἰ δὲ ἀρχῆς Ἀκαδημίδου. ἔκρηπε δ' ἔοσθ' ἠ
 ΑΓΓΟΥΣΤΟΣ, Φύτης Σαξωνίδος ὄλιμον ἔρη.
 ἀμφὶ μὲν ὑπερῶν παμπῶν χορῆς, ἔπειτα ἰάνη.
 ΑΠΣΕΡΙΑΗΣ ἠγῆσι, φιλεῖ τὸν ὀκείαν αἰῆς.
 ἀφρασι δ' αἰς μὲν πᾶσι εὐφροσύνη ἔρχομα λάμπερ
 αἰς πᾶτων ΑΓΓΟΥΣΤΟΣ ὑπὸ ἔξ' ἔξ' ἰδῶσι,
 ἦρος ἐν μεσῶσι, καὶ αἰς ἦρος ἐν πύλασι.
 Παντῶν μὲν ἀγῶνα, καὶ αἰόλα ἤχαν ἀθλα,
 βικλαλαί, τὸ δ' εἰς γέρας ἄξιον εἰλεῖ ἕκαστος.
 ἔτι γὰρ οἱς ἀρχῶν ἔπιπερῆσι, εἰσι δ' ὀκείας.

Εὐτο πῆς δὲ θεῖμα περὶ τὸν ναυμάχων ἔρη.
 ἔρηρον ἐρεῖστας λαμβῶν ὑπερ ἀπαλλῆς,
 ἔρηρον κωιδῆς ἐμμενῶσι οἰδῆς ἔρησον.
 ἀλλήλους δ' ἐς σῆρα καὶ ἀλλήλων τῆς ἔρησι.
 πῆσι δ' ὀκείας ἐξ ὑπὸ ἀμφὶ δὲ λῆμη
 φλοῖσθον ἰεὶ ἐνέσταν γέλωδ' ἄσβεστον ἔρησι.

Κοινῶς ἐν τῷ ἔρη βασιλῆϊον αὐτῶν ὑπὸ ἡμῶν.
 ἔρηρον, ὅσ' ἀφῆρη βάλδμα ἔμπεσι, ἢ μμεῖσται
 βροντῆς ἀστῆρῶν τῆς Διὸς, μαλεθῆσι κεραυνῶν,
 ἦρε, ἰετυσῶμεν δὲ πύλασι σῆρα, ἢν πᾶσι ἄλλων
 ΑΓΓΟΥΣΤΟΣ τῆς ἔρη, καὶ ἔρηρον ἦρα ἄθλον,
 κοινῶς εὐχαρῆ ἡμερῶν ἔρη, ὄναθ' ἀέρον,
 ἦθη μοι τῶ ὄπασ', ἀρετῆ δ' αἰς κρείστων ὄπασει,
 ἔρηρον ἔφημα δὲ βῆθ' ἀφῆρη τὸν ἀρχῆν.

Δεῖπνον δ' ἔρητοναι ἀρετοὶ δημοκρέωντες,
 εἰδοσσι παντῶσι κεκασμένον ἦδε κωιδῆσι,
 σμυνολόγοισι ἄεροις κεκασμένον, εἰὼν ἔρησι
 ἀρχῆς ἀεζομένων μετῶν ἔρη ἔρησι πᾶσι.
 ἔρη μὲν ἦν αὐτῶν ληυθῶν βρομῶσι. ἔρη δὲ σῆρα,
 θεληθῶν Φουτῶσι πύλασι θεῶν ἀεζοκῶν.
 τῶ μπεσι δὲ πύλασι, φίλης μνηστῶν χορῆς.
 ἦρα δ' ἀντιβῶα περὶ αἰς, ἀρετῆ δὲ Νύμφης,
 ἔρη δὲ ἀμφ' ἔρησι, καὶ τῶ μπεσι καλα πόληος.

Μουσῆς δ' αἰς ἔρηκων ἀεζοκῶν ἀεζοκῶν ἀεζοκῶν,
 χάρις ἔρησι - μπεσι ἔρη χάριμασιν ἀντὶ δὲ πῆς
 εὐφροσύνης, ἦ δὲ σφῆσι καὶ σφῆσι βασιλῆϊ
 προκλήθ' ὑπὸ πῆς σμυνολόγοισι ἀεζοκῶν ἀεζοκῶν,
 ἔρησι ἀντιβῶα. καλῶς αἰς τῆρα τῆρα,
 αἰ πύλα μπεσῆσι, ἐν αὐτῶν πῆρασι πῆρασι.
 σῆ δὲ καὶ ἡμερῶν εὐφροσύνης ἦρα ἀεζοκῶν,
 εἰς κῶν ὑπερῶν ἔρη δὲ ἔρησι μαθητῶν,
 ἔρημα δὲ εὐφροσύνης, ἀρετῆ δὲ ἔρησι ἀεζοκῶν.
 αἰς ἀρετῶν κῶν σῆρα μπεσῆσι πῆρα δὲ ἔρησι.

VER erat, Et Sol in Cancrum evehī propera-
 bat,
 Aure sibirabar, inter per aera temperatum.
 Ceres in arvis ridebat, Lapee
 Sylvas fertis obtexeram frondosis.
 In pratis & hortorum vididarius, Hore
 Omnigenas florum species bene balantium disperferant.
 Pisces argenteis in amnis lusitabant;
 Et subter ramis volucres iucundum garriebant.
 Pecora in herbosa terrae pasuis deliciabuntur.
 Civita equidem voluptuosa ad pulcrum Albis undam
 Circumcirca exhilarabat. Sed maxime omnis Gratia
 Coronarat lucum sub A B I M O N T A N A urbe magni-
 ficum.

Vbi, in planicie Circumfusa Paradisus amoenissimus.
 Nam Deo benigne inueniente, Festus erat dies.
 Quia Amplissimus docti-
 Epulum, celebrisque L-
 Venerunt ordine, reverenda stipati auctoritate,
 Iustitiae VRBANAEE PHORI. Accessere post
 illos
 ACADEMICAE institutis HARMOSTAE Emi-
 nuntius RECTOR
 AVGVSTVS, Amplissimum profapia SAXO-
 NICAE genitum.

Circa hunc nobilitum S-
 IANUS LOSERUS. Quem summus terrae PRIN-
 CEP(S) EL TOR) amat.
 Vt verò inter stellas eximie coruscat Lucifer:
 Ita praecunctis eximie conspicendus erat Augu-
 US,
 Heros inter Gregarios in Deus aliquando in Populis.
 Tunc omnis generi laeas, variag premia exhibent
 SENATORES. Quisq; sibi congruum accipit munus.
 Sunt enim, quibus Principi delectatur sunt quibus &
 pulus. (fictus)

Iucundum praebuit spectaculum NAVALIS con-

Summis in lembis stabant Piscatores,
 Porrectosq; dirigebant Contos. Dumq; alij remigio in-
 cumbunt,
 Illi occursantes mutuo pectora sibi impetunt.
 Viciusque devolvitur supinus. Vtrinque Lacus
 Strepitum edit cum gemitu. Unde risus vix restin-
 guendus excitatur.

Commune hoc erat. Nunc regium memorabo.
 MACHINAM, quae Globum ignitum intorquet; qui
 Iovis
 Tonitrua fulgetraque, candens fulmen imitatur,
 Sumit AUGUSTUS, & ad scopum collineans, praecur-
 cilis
 Directe iaculatur, premiumque obtinet palmarium
 Cratera ex auro & argento capacem. Hunc ubi tollit,
 Hoc mihi Pubertas tribuit; debinc Virtus praestabiliora
 dabit;

Sic inquit. Mox rumor secundus PRINCIPEM red-
 dit alacriorem.
 Tunc Epulum adornant optimi Senatores,
 Omni ferculorum genere poculorumq; instructum,
 Gravibusque colloquiis temperatum: ut convenit
 Principi, qui ad magnam patriae spem adolescit.
 Hic Tibia erat clarifonans: Hic fistula,
 Vocem multijugam ad flexanimas Symphonias efflans.
 Tympana bombum reddebant, qui amicam procaretur
 choream.

Echo respondebat sua viter. Nymphaeque tripudiabant
 Per Albis ripas, & amana Urbis tempe.
 Musa tandem, quibus VITEBERGA HELI-
 CON alter exsistit,
 Publica inter gaudia exsultabant, Et pro ista
 Benigna animorum propensione, quam ipsis REGIQUE
 ipsarum
 Exhibebant Consules, adeoque Senatus universus,
 Vota retribuerunt. Praeclare ad finem usque floreas,
 O Civitas Musarum nutrix, cum ipsis PATRIAE.
 PATRIBVS.

Tibi & nostris consensionem adaugeat,
 In communem incolarum, & hospitum Studiorum uti-
 litatem, (Deus.
 Religionis verae Princeps, omnisq; virtutis Praebitor
 Sic demum ad finem bonum FLORALIA tua in-
 clyta exeunt.
 Laurentius Rhodomanus, Profefs.
 Histor. P.

VVITEMBERGAE, Excudit Iohan. Schmidt, Anno 1605.

ULB Halle
004 788 877

3

Handwritten signature or mark

Vc 2452

1605/14 9 2 825

ΘΑΛΥΣΙΑ ΛΕΥΚΩΡΕΙΑ.

FLORALIA VVITEMBERGENSIA,

Quæ in honorem & gratiam

ILLVSTRISS. PRINCIPIS

AUGUSTI,

DVCIS SAXONIÆ, LANDGRAV. THVRING:

MARCH. MISN. &c.

RECTORIS ACAD. MAGNIFICENTISS.

Et

Patrum Academix conscriptorum,

SENATVS REIPVB. VVITEMBERG,

AMPLISS. MAGNIFICE INSTITVIT, ATQVE

HILARITER PEREGIT; III. ET IV. IVNII.

ANNO Christianæ Epochæ clō Is cv.

Δείπνον δ' ἐξήρτηται ἀεὶ δὴ δημοφιλῆς,
 εἰς αἰὶν παυτοῖσι κεκασμένον ἢ δὲ κυπέλλοις,
 σπυρολόγοι δ' ἄεσισι κεκασμένον, εἰοὶ εἰκοσε
 ἀρχὴν ἀεζομένην μετὰ τὴν ἐπὶ τὴν πόλιν.
 Ἐἴθ' αὖ μὲν ἢ αὐτὸς ληροῦς θεοῦ εἶδα δὲ σὺν ἑρῆ,
 θελήσων φουάσει πλὴν θεῶν ἀρμαναίαν.
 πύμπνα δ' ἐπὶ ἰαλλε, φίλης μνηστῆρα χοροῖς.
 ἤχ' αὖ ἀντιβόα περὶ τὸν ὄρχειν δὲ Νύμφης,
 ἀλλ' ἔθ' ἀμφ' ὄρχας, καὶ τὴν ἄλλα καλὰ πόλιν.

Μοῦσῳ δ' αἰεὶ ἐλικὸν ἄδ' ἰκεῖν ἀσὺν ἴτυκται,
 χέρι δ' ἔχει μὲν ἡμῶν δὴ χάριμασιν ἀπὶ δὲ πῆγῃ
 ἐυφροσύνης, ἢ δὴ σφισὶ καὶ σφίτερος βασιλῆι
 περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς σωμοῦς συμφροσύνῃς ἄλλας,
 εὐχὰς ἀνταποδοῦναι. καλῶς ἐπὶ τέρμα πηλοῖς,
 ἢ πᾶσι μισθῶσιν, ἐν αὐτοῖς παρῆσαι πᾶσι.
 οὐδὲ καὶ ἡμεῖς ἐπισην ἰμοφροσύνῃς ἡμῶν ἀέροι,
 εἰς κωνὸν ναυτῶν ἐφελθῶν. ζῆντωντα μαθητῶν,
 ἔρχομαι ἐπιβίης, ἀεὶ ἐπὶ ὄρχησιν ἀπῆσαι.
 εἰς ὄρχησιν ἡλιπὲ σείο θηλυσῶν ὡς πλ. ἰκεῖ.

VERerat, Et Sol in Cancrum ebebi prope-
 bat,
 Aurea Sibirabae miter per aera temperatum.
 Ceres in arvis ridebat, Lapee
 Sylvas fertis obtexeram frondosis.
 In pratis & hortorum vidariis, Hore
 Omnigenas florum specis bene balantium disperferant.
 Pisces argenteis in amnis lustrabant;
 Et subter ramis volucres iucundum garriebant.
 Pecora in herbosa terra pasuis deliciabuntur.
 Cuncta equidem voluptas ad pulcrum Albis undam
 Circumcirca exhilarabat. Sed maxime omnis Gratia
 Coronarat lucum sub ALBIMONTANA urbe magni.
 Vbi, in planicie Circumflua Paradisus amenissimus.
 Nam Deo benigne inuente, Festus erat dies.
 Quia Amplissimus doctissimus SENATVS
 Epulum, celebrisque Lustris instituerat.
 Venerunt ordine, reperenda stipati auctoritate,
 Iustitiae VRBANAE SPHORI. Accessere post
 illos
 ACADEMICAE institutis HARMOSTAE Emi-
 nentissimae RECTOR
 AVGVSTVS, vniuersissimum profapie SAXO-
 NICAE genen.
 Circa hunc nobilium Sphori chorus: in quo primus
 IANVS LOSERUS. Quem summus terra PRIN-
 CEPSES (EL TOR) amat.
 Vt verò inter stellas eximie coruscat Lucifer:
 Ita praecunctis eximie conspicendus erat AUGU-
 STVS,
 Heros inter Gregarios Deus aliquando in Populis.
 Tunc omnis generis laeas, variaque premia exhibent
 SENATORES. Quisq; sibi congruum accipit munus.
 Sunt enim, quibus Princeps deletatur, sunt quibus &
 pulus. (fictus
 Iucundum praebuit spectaculum NAVALIS con-

Summis in lembis stabant Piscatores,
 Porrectosq; dirigebant Contos. Dumq; alij remigio in-
 cumbunt,
 Illi occursantes mutuo pectora sibi impetunt.
 Vetusque deponitur supinus. Vtrinque Lacus
 Strepitum edit cum gemitu. Vnde risus vix restin-
 guendus excitatur.
 Commune hoc erat. Nunc regium memorabo.
 MACHINAM, quae Globum ignitum intorquet; qui
 Iovis
 Tonitrua fulgetraque, & candens fulmen imitatur,
 Sumit AUGUSTUS, & ad scopum collineans, praecunctis
 Directe iaculatur, praemiisque obtinet palmarium
 Cratera ex auro & argento capacem. Hunc ubi tollit,
 Hoc mihi Pubertas tribuit; dehinc Virtus praestabiliora
 dabit;
 Sic inquit. Mox rumor secundus PRINCEPEM red-
 dit alacriorem.
 Tunc Epulum adornant optimi Senatores,
 Omni ferculorum genere poculorumq; instructum,
 Gravibusque colloquiis temperatum: ut convenit
 Principi, qui ad magnam patriae spem adolescit.
 Hic Tibia erat clarifonans. Hic fistula,
 Vocem multijugam ad flexanimas Symphonias efflans.
 Tympana bombum reddebant, qui amicam procaretur
 choream.
 Echo respondebat suaviter. Nymphaeque tripuliabant
 Per Albis ripas, & amena urbis tempe.
 Musa tandem, quibus VITEBERGA HELI-
 CON alter existit,
 Publica inter gaudia exsultabant, Et pro ista
 Benigna animorum propensione, quam ipsis REGIQUE
 ipsarum
 Exhibebant Consules, adeoque Senatus univrsus,
 Vota retribuerunt. Praeclare ad finem usque floreas,
 O Civitas Musarum nutrix, cum ipsis PATRIAE
 PATRIBVS,
 Tibi & nostris consensionem adaugeat,
 In communem incolarum, & hospitum Studiosorum uti-
 litatem, (Deus.
 Religionis verae Princeps, omnisq; virtutis Praebitor
 Sic demum ad finem bonum FLORALIA tua in-
 clyta exeunt.
 Laurentius Rhodomanus, Profefs.
 Histor. P.

VVITEMBERGÆ, Excudit Iohan. Schmidt, Anno 1605.

